

УДК 330.341

JEL Classification: G32, O30

DOI: <https://doi.org/10.20535/2307-5651.24.2022.274831>**Кравченко М. О.**доктор економічних наук, професор,
професор кафедри менеджменту
ORCID ID: 0000-0001-5405-0159**Леонтовська М. А.**

магістрант

Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»**Kravchenko Maryna, Leontovska M. A.**National Technical University of Ukraine
"Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute"

ПІДХОДИ ДО ОЦІНЮВАННЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ІННОВАЦІЙНО-АКТИВНИХ ПІДПРИЄМСТВ

APPROACHES TO ASSESSING THE FINANCIAL STABILITY OF INNOVATIVE AND ACTIVE ENTERPRISES

У статті розглядається проблематика оцінювання та визначення рівня фінансової стійкості інноваційно-активних підприємств. В умовах сучасного функціонування ринку для інноваційно-активних підприємств важливо мати збалансований фінансовий стан, який забезпечує фінансову стійкість. При впровадженні інновацій на підприємстві відбувається відволікання фінансових ресурсів, внаслідок чого у короткостроковому періоді фінансова стійкість завжди знижується. Основним завданням, яке постає перед підприємством, є найшвидше відновлення показників фінансової стійкості до попередніх з наступним їх покращанням. Основою забезпечення фінансової стійкості є наявність адекватної методики її оцінювання. Авторами проаналізовано та узагальнено різні авторські підходи до визначення сутності економічного поняття фінансової стійкості. Визначено специфіку забезпечення фінансової стійкості підприємств, які активно проваджують інноваційну діяльність. Узагальнені блоки показників, які визначають рівень фінансової стійкості інноваційно-активних підприємств. Класифіковано підходи до оцінювання фінансової стійкості інноваційно-активних підприємств. Розвинена та допрацьована методика оцінювання фінансової стійкості, розроблена на основі коефіцієнтного підходу. На основі методики проведено оцінювання стійкості інноваційно-активного промислового підприємства харчової промисловості, визначено її рівень та запропоновано заходи щодо її підвищення. Подальший науковий пошук універсальної методики повинен враховувати тип інновацій, вид обраної стратегії та інші специфічні показники інноваційної діяльності підприємства і їх вплив на рівень показників фінансової стійкості.

Ключові слова: фінансова стійкість, інноваційно-активне підприємство, показники фінансової стійкості.

The article deals with the problems of assessing and determining the level of financial stability of innovation-active enterprises. In the conditions of modern functioning of the market, it is important for innovative and active enterprises to have a balanced financial condition that ensures financial stability. When introducing innovations at the enterprise, financial resources are diverted, as a result of which financial stability always decreases in the short term. The main task facing the enterprise is the fastest restoration of financial stability indicators to the previous ones with their subsequent improvement. The basis for ensuring financial stability is the availability of an adequate methodology for its assessment. Authors analyze various approaches of the author to the definition of the essence of the economic concept of financial stability are analyzed and refined. The specifics of ensuring the financial stability of enterprises that are actively implementing innovative activities are revealed. The indicative blocks of indicators characterizing the level of financial stability of an innovation-active enterprises are classified. The methods for assessing the financial stability of innovation-active enterprises are systematized. A methodology for assessing financial stability within the coefficient approach has been developed and expanded. Based on this methodology, an assessment of the stability of an innovation-active enterprise are carried out. The level of its stability is determined and measures to increase it are proposed. type of innovation, the type of strategy chosen and other specific indicators of the enterprise's innovative activity and their impact on the level of financial sustainability indicators.

Keywords: financial stability, innovation-active business, indicators of financial stability.

Постановка проблеми. В умовах сучасного функціонування ринку для інноваційно-активних підприємств важливо мати збалансований фінансовий стан, який забезпечує фінансову стійкість. При впровадженні інновацій на підприємстві відбувається відволікання фінансових ресурсів, внаслідок чого у короткостроковому періоді фінансова стійкість завжди знижується. Основним завданням, яке постає перед

підприємством, є найшвидше відновлення показників фінансової стійкості до попередніх з наступним їх покращанням. Основою забезпечення фінансової стійкості є наявність адекватної методики її оцінювання. Проте представлені у наукових джерелах підходи та методи оцінювання фінансової стійкості інноваційно-активних підприємств дуже різняться, наразі чіткої однозначної універсальної методики не представлено.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. У загальному вигляді теорія фінансової стійкості економічних систем є достатньо розвинутою і представлена роботами таких зарубіжних та вітчизняних вчених як Р. Адамс, Е. Альтман, О. Ареф'єв, Д. Бесант, В. Василенко, В. Гросул, Е. Дж. Долан, С. Сельських, В. Иванов, І. Кононова, Й. Шумпетер та багатьох інших. Стійкість економічних систем різних рівнів є основою їх динамічного розвитку в мінливому середовищі. Підприємство являє собою мінімальну економічну систему. У той же час воно є основним елементом і «стабілізатором» економіки. Дослідженням питань економічної стійкості підприємств займалися І. Бланк, О. Барабановський, О. Заруба, Л. Костирко, А. Поддєрьогін, Г. Савицька, О. Терещенко та інші. Незважаючи на це, питання оцінювання та забезпечення фінансової стійкості підприємств, які активно проваджують інноваційну діяльність, залишається, на нашу думку, недостатньо розкритим і потребує подальшого дослідження, а існуючі методики оцінювання – уточнення та доопрацювання.

Формулювання цілей статті. Метою даної роботи є узагальнення трактувань поняття фінансової стійкості підприємства, а також систематизація підходів та добір і апробація методів її оцінювання для підприємств, які активно проваджують інноваційну діяльність.

Виклад основного матеріалу. Категорія фінансової стійкості широко використовується в економічних науках і пов'язана з вивченням механізмів функціонування складних економічних систем, до яких належать і підприємства. У кризовий період, що спостерігається в економіці України зараз, питання забезпечення економічної стійкості постають надзвичайно гостро. Незважаючи на те, що концепція економічної стійкості підприємства як економічного суб'єкта мікрорівня привертає увагу дослідників вже протягом багатьох років, є достатньо широко представлена в науковій літературі, вона має дуже неоднозначну формалізацію.

Фінансова стійкість характеризує стан підприємства ефективно вести свою економічну діяльність протягом певного часу. В загальному визначенні, фінансова стійкість – це такий стан підприємства, при

якому забезпечується висока ефективність функціонування на ринку, яка виключає ризики банкрутства. При цьому підприємство має збалансовану структуру капіталу, високу ліквідність та платоспроможність, достатні обсяги запасів, великий запас фінансової стійкості та невисокі ділові та фінансові ризики. Опосередковано фінансову стійкість можна також розуміти і як здатність підприємства підтримувати в довгостроковій перспективі конкурентоспроможний рівень ключових економічних параметрів, таких як прибуток, витрати, обсяги продажів.

Проте необхідно зазначити, що поняття інноваційності та фінансова стійкість в певній мірі суперечать один одному. При впровадженні інновацій на підприємстві відбувається відволікання фінансових ресурсів, внаслідок чого у короткостроковому періоді фінансова стійкість завжди знижується. Інноваційно-активне підприємство не може бути завжди фінансово стійким через великі затрати на розробку, придбання, впровадження інновацій. Самі ж інновації мають вплив на собівартість продукції, попит та конкурентоспроможність на ринку, а також в цілому на управлінську, виробничу, організаційну діяльність підприємства. Тому при впровадженні інновацій на підприємстві гостро постає завдання оцінювання фінансової стійкості та, у разі її надмірного зниження, найшвидше відновлення показників до попереднього або вищого рівня.

Нижче нами узагальнено підходи вітчизняних та зарубіжних науковців до визначення сутності поняття фінансової стійкості підприємства (табл. 1).

На нашу думку, найбільш влучним визначенням, що описує сутність поняття фінансової стійкості, є визначення, надане Н. Мамонтовою, коли фінансова стійкість розглядається як такий стан підприємства, за якого забезпечуються стабільна фінансова діяльність, постійне перевищення доходів над витратами, вільний обіг грошових коштів, ефективне управління фінансовими ресурсами, безперервний процес виробництва і реалізації продукції» [3].

Необхідність активізації інноваційного розвитку вітчизняних промислових підприємств в умовах критичного ризику та обмежених фінансових ресурсів

Таблиця 1

Підходи до визначення поняття фінансової стійкості підприємства

Автори	Визначення
Л. Костирко	Фінансова стійкість – це інтегральна характеристика здатності підприємства як системи трансформувати фінансові ресурси з максимальною економічною вигодою і мінімальним ризиком
Н. Мамонтова	Фінансова стійкість – це такий стан підприємства, за якого забезпечуються стабільна фінансова діяльність, постійне перевищення доходів над витратами, вільний обіг грошових коштів, ефективне управління фінансовими ресурсами, безперервний процес виробництва і реалізації продукції
О. Павловська, Т. Фролова	Фінансова стійкість – відображення стабільного перевищення доходів над витратами, забезпечує вільне маневрування грошовими коштами підприємства та завдяки ефективному їх використанню сприяє безперервному процесу виробництва і реалізації продукції
В. Плиса, І. Приймак	Фінансова стійкість – це спроможність підприємства функціонувати протягом тривалого періоду, одержуючи достатній для відтворення потенціалу, виплати дивідендів і стабільного розвитку прибутку, забезпечуючи при цьому обґрунтоване співвідношення джерел фінансування та активів і збалансоване надходження та виплату грошових коштів
Г. Савицька	Фінансова стійкість – це здатність функціонувати і розвиватися, зберігати рівновагу балансу в мінливому внутрішньому та зовнішньому середовищі, що гарантує його постійну платоспроможність та інвестиційну привабливість
О. Терещенко	Фінансова стійкість – це показник, який передбачає, що грошові надходження підприємства дорівнюють або перевищують потребу в капіталі для виконання поточних платіжних зобов'язань

Джерело: складено на основі [1; 2; 3; 4; 5; 6; 7]

потребує значного підвищення ефективності управління фінансовою діяльністю цих підприємств. Одним із найважливіших напрямів вирішення цієї задачі є вдосконалення аналізу фінансового стану інноваційно-активних підприємств та методики оцінювання їх фінансової стійкості. Єдиної універсальної методики аналізу фінансового стану інноваційно-активних підприємств та визначення їх стійкості на сьогоднішній день не існує. Є різні погляди щодо підходів та напрямів аналізу фінансового стану інноваційно-активних підприємств. Основні підходи до оцінювання фінансової стійкості підприємств можуть бути узагальненими наступним чином (табл. 2).

Методика оцінювання фінансової стійкості повинна дозволяти узагальнити показники за такими основними групами, які визначають фінансовий стан підприємства: джерела формування коштів та напрями їх розміщення; ступінь забезпеченості підприємства власними обіговими коштами; платоспроможність, що відображає можливість підприємства своєчасно виконувати свої фінансові зобов'язання; рівень ділової активності, який багато в чому залежить від оборотності оборотних засобів; отримані фінансові результати та загальну ефективність діяльності підприємства. Для інноваційно-активного підприємства методика також має враховувати: критерії та показники оцінки економічної ефективності інноваційного проекту; вплив інноваційної діяльності на ефективність підприємства; джерела та методи фінансування інноваційної діяльності. Ці групи показників є тісно пов'язаними між собою і лише в сукупності відображають реальну картину фінансового стану інноваційно-активного підприємства.

Підприємствам та інвесторам доводиться приймати рішення, що стосуються інноваційного розвитку у умовах економічного середовища, що постійно змінюються. Очевидно, що повністю усунути ризики, пов'язані з впливом навколишнього середовища, неможливо, проте можна їх мінімізувати, приймаючи до уваги фактори, що впливають на стійкість інноваційного розвитку підприємства.

Загальний процес проведення фінансового аналізу підприємства передбачає застосування взаємозалежних та взаємозумовлених підходів та методів, які спрямовані на отримання певних результатів у певних умовах. Побудова певної комплексної моделі, що характеризує інноваційні процеси та пов'язані з ними інвестиційні рішення, допоможе забезпечити довгостроковий сталий розвиток підприємства та дозволить досягти найкращих виробничих результатів при використанні наявних у розпорядженні ресурсів.

Так, на нашу думку, найбільш наочним є коефіцієнтний підхід, адже за допомогою нього можна проаналізувати динаміку минулого та поточного фінансового стану, виявити недоліки та переваги функціонування фінансової системи організації, та на основі даних результатів прийняти правильні та ефективні управлінські рішення щодо впровадження змін. Для цілей нашого дослідження нами було взято за основу, розвинена та допрацьована методика, розроблена на основі окресленого підходу, запропонована К. Ільїною [9]. Відповідно до неї фінансова стійкість визначається на основі розрахунку відносних показників, які порівнюються із нормативними значеннями (табл. 3). На основі розрахованих коефіцієнтів формується підсумкова таблиця, яка і визначає рівень фінансової стійкості підприємства (табл. 4).

Якщо підприємство має більшість показників в надійному стані, це відповідно свідчить про надійний рівень фінансової стійкості. Аналогічно достатні показники – це достатній рівень фінансової стійкості, критичні показники – критичний рівень.

На основі даної методики оцінювання фінансової стійкості підприємство визначає тип інноваційної стратегії. Агресивна інноваційна стратегія свідчить про те, що підприємство має надійний рівень стійкості та може впроваджувати ризикові проекти у свою діяльність та залучати великі обсяги інвестицій. Помірна інноваційна стратегія відображає достатній стан стійкості, але при цьому надто ризикові проекти впроваджувати не варто, краще обрати помірні інновації та приділити

Таблиця 2

Підходи до оцінювання фінансової стійкості підприємства

Назва підходу	Сутність підходу	Результат оцінки
Агрегатний підхід	Аналіз абсолютних показників фінансової стійкості	Визначення типу фінансової стійкості
Коефіцієнтний підхід	Аналіз відносних показників фінансової стійкості та їх порівняння з нормативними значеннями	Визначення реального фінансового стану, слабких і сильних сторін діяльності підприємства
Маржинальний підхід	Розрахунок порогу рентабельності за допомогою поділу затрат на постійні і змінні та використання показника маржинального доходу	Визначення запасу фінансової стійкості
Бальний підхід	Додавання коефіцієнтів ліквідності до складу показників у бальній оцінці фінансової стійкості	Визначення класу фінансової стійкості
Балансовий підхід	Використання балансової моделі	Оцінка фінансової стійкості виходячи зі ступеня покриття запасів та основних засобів джерелами фінансування
Інтегральний підхід	Інтегральна оцінка ступеня фінансової стійкості з використанням загального показника зміни фінансової стійкості	Визначення ступеню фінансової стійкості та виявлення її динаміки
Факторний підхід	Проведення факторного аналізу фінансової стійкості, який включає в себе побудову ланцюга показників та аналіз їх темпів зростання	Визначення рангу показників, який дозволить сформулювати висновок про фінансовий стан підприємства
Матричний підхід	Складання матричних балансів	Розрахунок структури й визначення якості активів балансу та достатності джерел їх фінансування

Джерело: складено на основі [8]

Таблиця 3

Показники оцінювання рівня фінансової стійкості підприємства

Група показників	Показник	Формула обчислення	Норма
Структура капіталу	Коефіцієнт фінансової незалежності ($K_{нез.}$)	<i>Власний капітал / активи</i>	0,50 – 0,80
	Коефіцієнт фінансового ризику ($K_{ф.р.}$)	<i>Позичений капітал / власний капітал</i>	0,25 – 1,00
	Коефіцієнт маневреності власного капіталу ($K_{ман.}$)	<i>Власні оборотні кошти / власний капітал</i>	Зростання
	Коефіцієнт співвідношення оборотних та необоротних коштів ($K_{об/н.}$)	<i>Оборотні активи / необоротні активи</i>	Зростання
	Коефіцієнт співвідношення загальних зобов'язань та сумарних активів ($K_{з.з.}$)	<i>Загальні зобов'язання/активи</i>	0,20 – 0,50
	Коефіцієнт співвідношення довгострокових зобов'язань до активів ($K_{д.з.}$)	<i>Довгострокові зобов'язання/активи</i>	0,20 – 0,50
	Коефіцієнт співвідношення довгострокових зобов'язань і довгострокових (необоротних) активів ($K_{д.з.д.а.}$)	<i>Довгострокові зобов'язання / необоротні активи</i>	0,20 – 0,50
	Коефіцієнт покриття відсотків ($K_{\%}$)	<i>Прибуток до оподаткування та виплати відсотків / відсотки за користування кредитом</i>	> 1,00
Ліквідність	Коефіцієнт поточної ліквідності ($K_{пот.л.}$)	<i>Оборотні активи / поточні зобов'язання</i>	> 2,00
	Коефіцієнт критичної ліквідності ($K_{крит.л.}$)	<i>(Оборотні активи – запаси) / поточні зобов'язання</i>	0,70 – 0,80
	Коефіцієнт абсолютної ліквідності ($K_{абс.л.}$)	<i>(Грошові кошти + Еквівалент грошових коштів) / поточні зобов'язання</i>	0,20 – 0,35
Забезпеченість запасами	Коефіцієнт забезпеченості запасами ($K_{з.з.}$)	<i>Власні оборотні кошти/запаси</i>	Зростання
Запас фінансової стійкості	Запас фінансової стійкості (ЗФС)	<i>(Виручка – точка беззбитковості у грошовій формі) / виручка</i>	Зростання
Бізнес-ризик	Маржинальний дохід (МД)	<i>Постійні витрати + чистий прибуток</i>	Зростання
	Операційний важіль (ОВ)	<i>Маржинальний дохід / чистий прибуток</i>	Зростання
Фінансовий ризик	Фінансовий ризик (ФР)	<i>Власні кошти / позичені кошти</i>	Зменшення

Джерело: уточнено на основі [9]

Таблиця 4

Матриця визначення рівня фінансової стійкості підприємства

Критерії оцінки	Надійно	Достатньо	Критично
Структура капіталу			
Ліквідність			
Коефіцієнт забезпеченості запасами			
Запас фінансової стійкості			
Врахування бізнес-ризик у тому числі операційного важеля			
Врахування фінансового ризику			

Джерело: [9]

особливу увагу ретельному аналізу їх впливу на діяльність підприємства.

Критична інноваційна стратегія свідчить про недостатньо збалансований фінансовий стан підприємства та передбачає впровадження поліпшуючих інновацій, які не несуть великі витрати та внаслідок чого не спричиняють для підприємства шанси банкрутства.

Забезпечення фінансовою стійкістю інноваційно-активного підприємства – це такий процес, при якому основним завданням керівників після впровадження інновації та здійснення інвестицій, є повернення фінансових показників компанії до попередніх. Він складається із багатьох компонентів, які працюють як одна єдина цілісна система під впливом чинників внутрішнього та зовнішнього середовища. Базовим

етапом забезпечення фінансовою стійкістю підприємства є аналіз попередніх показників фінансового стану, виявлення її динаміки та її причин. Наступним етапом є визначення рівня фінансової стійкості на основі поточних показників фінансового стану підприємства та виявлення проблемних аспектів, які здійснюють негативний вплив на загальний рівень. Та відповідно необхідно розробити заходи їх усунення, наприклад знайти додаткові джерела фінансування підприємства для відновлення фінансової рівноваги. Останнім етапом є здійснення контролю за запропонованими заходами. Такий підхід дає можливість інноваційно-активним підприємствам покращити рівень фінансової стійкості до попередніх показників, а в ідеалі ще й покращити їх.

В будь якій системі підприємства, чи то виробнича, чи то фінансова, чи інші завжди грає роль вплив факторів зовнішнього та внутрішнього середовища. Їх необхідно враховувати та при можливості прогнозувати їх вплив.

Окреслена методика була нами апробована на прикладі інноваційно-активного підприємства харчової промисловості – ТОВ «Сандора». Підприємство є лідером ринку протягом кількох останніх років. Лідерство досягається саме за рахунок активного впровадження інновацій та постійного оновлення торгового асортименту. До інновацій, які впроваджує підприємство продовж останніх років, відноситься розробка нових смаків та дизайну упаковки, покращення умов та екологізація виробництва, розвиток маркетингової діяльності, використання нових методів просування товару. І як уже було зазначено, будь яких вид інновації потребує завжди матеріальних витрат, інколи ще й ресурсних, що впливає на зниження загального рівня фінансової стійкості та довіри кредиторів.

У результаті обчислення показників фінансової стійкості було визначено, що структура капіталу підприємства є незбалансована, що відображається у переважанні позикових коштів над власними. Власний капітал формується переважно за рахунок зареєстрованого капіталу, проте значний вплив має наявність непокритого збитку. Проте він виявляє позитивну тенденцію до змін. Позиковий капітал у 2020 році збільшився, а у 2021 році зменшився, тому чіткої тенденції не виявлено. Окрім того чистий рух грошових коштів ТОВ «Сандора» потрібно збільшувати за рахунок надходжень та зменшення витрат.

Аналіз результатів виявив, що «Сандора» має обрати помірну інноваційну стратегію, адже це нормальна ситуація коли в інноваційно-активного підприємства в різні періоди часу різний рівень фінансової стійкості. За рахунок великих витрат на інновації загальна стійкість підприємства знижується, проте в цілому знаходиться на прийнятному рівні. Цьому також сприяє те, що підприємство впроваджує переважно поліпшуючі,

а не радикальні інновації, які позитивно впливають на виробничі процеси, але не змінюють кардинально всі бізнес-процеси. З метою підвищення фінансової стійкості ТОВ «Сандора» було запропоновано такі заходи: збільшення обсягів власного капіталу, за рахунок зменшення непокритого збитку та поступового переведення у нерозподілений капітал, або ж за рахунок значного збільшення зареєстрованого (пайового) капіталу; покращення збутової політики підприємства за рахунок маркетингової політики, а саме збут продукції, яка протягом тривалого періоду зберігається на складах компанії. Так це може бути активна реклама у ЗМІ, SEO-просування, таргетинг та інші сучасні методи просування; підвищення чистого руху грошових коштів за допомогою здачі в оренду зайвих та невиробничих фондів. В процесі впровадження даних рекомендацій проведення періодичного аналізу змін фінансового стану компанії.

Висновки. Фінансова стійкість є узагальнюючим показником, процес її оцінювання передбачає застосування взаємозалежних та взаємозумовлених підходів та методів, які спрямовані на отримання певних результатів у певних умовах. Найважливішою складовою аналізу фінансового стану інноваційно-активних підприємств є оцінка фінансової стійкості та ймовірності банкрутства. Нами було класифіковано підходи до оцінювання фінансової стійкості інноваційно-активних підприємств, опрацьована та апробована методика оцінювання фінансової стійкості, розроблена на основі коефіцієнтного підходу. Виділені показники, які найбільшою мірою характеризують можливість провадження ефективної інноваційної діяльності інноваційно-активних підприємств, а також характеризує її економічні результати. Але подібні методики потребують подальшого розвитку та уточнення. Зокрема, подальший науковий пошук універсальної методики повинен враховувати тип інновацій, вид обраної стратегії та інші специфічні показники інноваційної діяльності підприємства і їх вплив на рівень показників фінансової стійкості.

Література:

1. Терещенко О. О. Фінансова діяльність суб'єктів господарювання. Київ : КНЕУ, 2003. 554 с.
2. Журавльова О. Є. Фінансова стійкість підприємства: теорія і практика. *Формування ринкової економіки*. 2009. Вип. 22. С. 523–536.
3. Мамонтова Н. А. Фінансова стійкість акціонерних підприємств і методи її забезпечення (на прикладі підприємств харчової промисловості): автореферат дисертації кандидата економічних наук. Київ : Інститут економіки та прогнозування, 2006. 59 с.
4. Костирко Л. А. Аналіз потенціалу фінансової в системі управління вартістю підприємства. *Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Дала*. 2015. № 4 (221). 122 с.
5. Плиса В. Й., Приймак І. І. Стратегія забезпечення фінансової стійкості суб'єктів господарювання в економіці України. Львів : АТБ, 2009. 142 с.
6. Фролова Т. О. Фінансовий аналіз. Київ : Видавництво Європейського університету, 2005. 253 с.
7. Кравченко М. О. Економічна етимологія стійкості. *Проблеми системного підходу в економіці*. 2017. Вип. 1 (57). С. 78–84.
8. Ясіновська І. Ф. Сучасні підходи до оцінки фінансової стійкості підприємств. *Європейські перспективи*. 2016. Вип. 2. С. 169–175.
9. Ільїна К. Аналіз фінансового потенціалу стійкості інноваційного підприємства. *Вісник Львівського університету*. 2009. Вип. 41. С. 202–212.

References:

1. Tereshchenko O. O. (2003). *Financial activity of economic entities*. Kyiv: KNEU [in Ukrainian].
2. Zhuravlova O. Ye. (2009). *Financial stability of the enterprise: theory and practice*. *Formuvannia rynkovoї ekonomiky*, vol. 22, pp. 523–236 [in Ukrainian].

3. Mamontova N. A. (2006). Finansova stiikist aktsionernykh pidpriemstv i metody yii zabezpechennia (na prykladi pidpriemstv kharchovoi promyslovosti) [Financial sustainability of joint-stock enterprises and methods of ensuring it (on the example of food industry enterprises)]. (PhD Thesis), Kyiv: Instytut ekonomiky ta prohnozuvannia [in Ukrainian].
4. Kostyrko L. A. (2015). Analiz potentsialu finansovoi v systemi upravlinnia vartisti pidpriemstva [Analysis of the financial potential in the cost management system of the enterprise]. *Visnyk Skhidnoukrajnskoho natsionalnoho universytetu imeni Volodymyra Dalia*, vol. 4 (221), p. 122 [in Ukrainian].
5. Plysa V. Y., Pryimak I. I. (2009). Stratehiiia zabezpechennia finansovoi stiikosti subiektiv hospodariuvannia v ekonomitsi Ukrainy [Strategy for ensuring the financial stability of business entities in the economy of Ukraine]. Lviv: ATB [in Ukrainian].
6. Frolova T. O. (2005). Finansovyi analiz [Financial analysis]. Kyiv: Vydavnytstvo Yevropeiskoho universytetu [in Ukrainian].
7. Kravchenko M. O. (2017). Ekonomichna etymolohiia stiikosti Ekonomichna etymolohiia stiikosti [Economic etymology of sustainability]. *Problemy systemnoho pidkhodu v ekonomitsi*, vol. 1 (57), pp. 78–84 [in Ukrainian].
8. Yasinovska I. F. (2016). Suchasni pidkhody do otsinky finansovoi stiikosti pidpriemstv [Modern approaches to assessing the financial stability of enterprises]. *Yevropeiski perspektyvy*, vol. 2, pp. 169–175 [in Ukrainian].
9. Iina K. (2009). Analiz finansovoho potentsialu stiikosti innovatsiinoho pidpriemstva [Analysis of the financial potential of sustainability of an innovative enterprise]. *Visnyk Lvivskoho universytetu*, vol. 41, pp. 202–212 [in Ukrainian].